

EN NESTORS ERINDRINGER

Her kommer næstsidste afsnit i serien Praksisvikariat 1966. Læs om forfatteren i Practicus 271 og de foregående afsnit i 271-273. Hele serien kan høres på Practicus Podcast.

Praksisvikariat 1966: Videnskab og humbug

Klumme nr. 5 af 6

Lægestudiet 1957-1965 omfattede ikke undervisning i almen medicin. Ordet fandtes, men blev brugt som samlebetegnelse for det, der senere blev til intern medicin. Man kunne dog bytte en måneds såkaldt praktikantophold på medicinsk poliklinik med en måned hos en praktiserende læge. Jeg havde haft en yderst lærerig tid hos Svend Hübschmann på Frederiksberg.

Derudover stod jeg i gæld til kollega Henrik Lind, som jeg i min barndom havde hørt læse sine små historier fra almen praksis op i radioen. Han havde berettet om den unge læge, som lige fra eksamensbordet fik et sommervikariat i dr. Nielsens land-

praksis. Ved principallægens hjemkomst fortæller vikaren om fundet af sjældne og mærkelige sygdomme. Dr. Nielsen hører lidt åndsfraværende efter og spørger: *Skal De være videnskabsmand, doktor?* Efter anden snak falder nogle ord om, at *Nikoline Hermansens forstoppelse er kureret – med rottegift*. Der var rotter på det lille hus. Og dr. Nielsen bemærker: *Det kan sågu godt være, at der alligevel kan blive en nogenlunde praktiserende læge ud af Dem.*

Alligevel havde jeg nok ikke helt forstået almen praksis. Da Thomsen ved frokosten den første dag, inden han rejste væk, spurgte til mine første timer som praktiserende læge, udtrykte jeg min overraskelse over, at der havde været så få rigtigt syge! *Det var da ikke godt andet*, kommenterede han.

Lidt i ni om morgenen skulle jeg ringe til apotekeren, som sad klar ved telefonen. Jeg dikterede recepterne, og han skrev ned. Forinden havde jeg omhyggeligt studeret de valgte præparater i 'den lille grønne medicinfortegnelse' – i øvrigt sort dengang – en bog i lommeformat, som omfattede al tilgængelig medicin, opdelt på grupper, med oplysninger om indikationer,

mængder, dispenseringsform osv. Det var om at kunne udtrykke sig som en erfaren læge. Vi kom til en gammel dame, som havde ringet om sin sovemedicin. Jeg dikterede Allypropymal 100 mg, én ved sovetid. Apotekeren rømmede sig og spurgte: *Hvad med den grønne mikstur?* Den havde den gamle dame også bedt om, men den slags humbug ville jeg ikke være med på. Apotekeren rømmede sig igen og bemærkede, at hendes Allypropymal normalt kun var på 2 mg. Okay, så kunne jeg slet ikke være med!

Om eftermiddagen var apotekeren i telefonen om noget andet – og så for resten var den gamle dame meget ulykkelig. Hvis han måtte forklare: Hun havde i mange år indtaget de 2 mg Allypropymal om aftenen og sov glimrende. Den grønne mikstur brugte hun en teskefuld af inden midttagssøvn. Den indeholdt opium og andre droger i homøopatiske koncentrationer. Det udslagsgivende var, at det stod tydeligt på etiketten. Nå ja, og det grønne var frugtfarve. Heldigvis gav jeg mig. //

Vikaren på vej ind til et sygebesøg med dr. Thomsens fine læderlægetaske. Foto: Privat.

Lægeboligen med patientindgang foran. Familien selv gik ind fra bagsiden af huset. Hammershøj 1966. Foto: Privat.

